

Η ορατή φύση, ο ωραίος κόσμος του Θεού.

Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης.

Όταν περπατάς σε ένα δάσος, ένα κήπο, ένα λιβάδι, και βλέπεις τους νεαρούς βλαστούς των φυτών, τους καρπούς των δένδρων και την ποικιλία των λουλουδιών του αγρού, πάρε μάθημα από αυτά: το μάθημα είναι ότι κάθε δένδρο την άνοιξη αναπόφευκτα βγάζει τουλάχιστον ένα βλαστάρι σημαντικού μεγέθους και αναπόφευκτα αυξάνει σε ύψος και διαστάσεις. Κάθε δένδρο προσπαθεί, τρόπον τινά, να προχωρεί με τη δύναμη την οποία του έδωσε ο Θεός· λέγε λοιπόν στον εαυτό σου: «Και εγώ έχω καθήκον κάθε ημέρα και κάθε χρόνο να μεγαλώνω ηθικά και να γίνομαι περισσότερο τέλειος· να προχωρώ στον δρόμο που οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού ή στον επουράνιο Πατέρα, με την δύναμη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και του Πνεύματός Του, το οποίο μένει και ενεργεί μέσα μου. Καθώς το χωράφι είναι στολισμένο με πλήθος λουλουδιών, έτσι και ο αγρός της ψυχής μου πρέπει να είναι στολισμένος με τα άνθη των αρετών· και καθώς τα δένδρα ανθίζουν και καρποφορούν, έτσι και η ψυχή μου οφείλει να δίνει καρπούς πίστης και καλών έργων».

Είμαστε τόσο συνηθισμένοι με τα έργα του Θεού, ώστε πολύ λίγο τα εκτιμούμε· δεν εκτιμούμε λ.χ. όσο θα έπρεπε ούτε τον ίδιο τον άνθρωπο – το μέγιστο αυτό έργο και θαύμα της παντοδυναμίας και χάρις του Θεού. Να θεωρείς κάθε άνθρωπο, είτε αυτός είναι γνωστός και συγγενής σου

είτε ξένος, ως κάτι νέο στον κόσμο, ως το μεγαλύτερο θαύμα της παντοδυναμίας και χάριτος του Θεού και μη τον περιφρονείς, επειδή τον βλέπεις καθημερινά και είσαι εξοικειωμένος με αυτόν. Να εκτιμάς και να αγαπάς τον άνθρωπο σταθερά και αμετάβλητα όπως τον εαυτό σου.

Ορίστε ενώπιόν μας ένας ζωντανός άνθρωπος. Τα μάτια του είναι προσηλωμένα πάνω μας· τα αυτιά του έτοιμα να ακούσουν· εμπρός μας έχουμε το σώμα του και την ψυχή του, βλέπουμε όμως το σώμα και όχι την ψυχή του· δεν βλέπουμε τις σκέψεις, τις επιθυμίες, τις προθέσεις του, μολονότι ούτε μία στιγμή η ψυχή του δεν παύει να σκέπτεται και να ζει κατά τρόπο ανάλογο. Έτσι ενώπιόν μας, γύρω μας, μέσα μας είναι η ορατή φύση, όλος ο ωραίος κόσμος του Θεού· πάνω του βλέπουμε τη ζωή, αρμονική τάξη, ενέργεια, δεν βλέπουμε όμως τον αρχηγό της ζωής και τάξεως· δεν βλέπουμε τον Μέγα Αρχιτέκτονα, μολονότι Αυτός είναι παρών παντού σε κάθε τόπο, όπως η ψυχή είναι παρούσα στο σώμα, χωρίς όμως να περιορίζεται. Δεν υπάρχει στιγμή κατά την οποία ο Παντέλειος, Πάνσοφος, Πανεύσπλαχνος, Πανταχού Παρών, το Παντοδύναμο Πνεύμα, δεν σκέπτεται και δεν σκορπίζει αγαθά και σοφία στα δημιουργήματά Του. Δεν υπάρχει στιγμή κατά την οποία δεν εκδηλώνει την σοφία και την παντοδυναμία Του, διότι ο Θεός είναι Ον που αυτενεργεί και άπειρα παραγωγικό. Όταν λοιπόν κοιτάζεις τον κόσμο, βλέπε σ' αυτόν τον Δημιουργό του, τον Θεό, ο Οποίος βρίσκεται παντού, πληροί τα πάντα, κινείται στα πάντα και διατάσσει τα πάντα.

Ο Κύριος σέβεται την φύση, την οποία δημιούργησε, καθώς και τους νόμους της, οι οποίοι είναι το προϊόν της απόλυτης και τελειότατης σοφίας Του· γι' αυτό συνήθως εκπληρώνει το θέλημά Του μέσω της φύσης και των νόμων της· όταν λ.χ. τιμωρεί η ευλογεί τους ανθρώπους. Μη ζητάς θαύματα λοιπόν από Αυτόν αν δεν υπάρχει απόλυτη ανάγκη.

Από το βιβλίο: Αγίου Ιωάννου πρωθιέρως της Κρονστάνδης, Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗ. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2003, σελ. 35. Γλωσσική προσαρμογή για την Κ.Ο.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>